

Pietas In Funere Splendissimo Viri ... Domini Wilhelmi a Ryßel, Magnifici
Senatus Lipsiensis Collegæ Atqve Ædilis Spectatissimi, Erga Antistitem
Qvondam De Rebus Suis Per XVIII. Annos Extantissimis Officiis Maxime
Meritum Die XVII. Jun. A. R. S. M. DCC. III. Inter Multum Luctum
Declarata

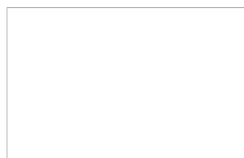
[S.l.]

LP H 4° I, 00005 (11,04)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006401

urn:nbn:de:urmel-f3ab0216-74f6-4d40-b243-76e978ce8fc13-00005690-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

4114

PIETAS
IN
FUNERE SPLENDIDISSIMO
VIRI
PRÆ-NOBILISSIMI ATQVE
AMPLISSIMI,
DOMINI
WILHELMI
a Ryßel/
MAGNIFICI SENATUS LIPSI-
ENSIS COLLEGÆ ATQVE ÆDI-
LIS SPECTATISSIMI,
ERGA
ANTISTITEM QVONDAM DE RE-
BUS SUIS
PER XVIII. ANNOS EXTANTISSIMIS
OFFICIIS
MAXIME MERITUM
DIE XVII. JUN. A. R. S. M. DCC. III.
INTER MULTUM LUCTUM
DECLARATA
SCHOLA THOMANA.

urn:nbn:de:urmel-f3ab0216-74f6-4d
40-b243-76e978ce8fc13-00005690-16

R*yseli*, ergo bonis etiam subduceris
 urbis,
 Magnificos torques clade novaque
 Patres.
 Heu mihi! quam multo densantur,
 funera censu,
 Dura ex quibus totus fata Senatus habet!
 Nondum luctus abest, Consul quo funere raptus
 Nuper *Falcknerus* pectora læsa quatit.
 Lugēt adhuc fuscis velata urbs corpora tectis,
 Quod porro *Heylandum* non superesse videt.
 Tres et sique suis lapsi sint orbibus anni,
 Quod sua *Stegerus* functus ad astra volat;
 Vix tamen ex multis spectabis civibus unum,
 Ex tanto quem non Consule mœror agat.
Ryseli, præstans pariter quoque portio Patrum es,
 Cunctisque affectu par meritisque places.
 Confiliis removes rectis mala cuncta Senator,
 Justitiæ inque omni das bona multa foro.
 Quam pulchrè *Ædili* Tibi publica tecta nitebant!
 Quam pulchrè annonæ copia multa fuit!
 Quam sylvæ florent! quibus usibus arva coluntur!
 Quam bene piscinis turba valetque natans!
 Publica sed non est mœsticur facta loquamur;
 Tota hoc officiis urbs facit ipsa suis;
 Sive in confertis de Te sit sermo plateis,
 In funus spissus seu comitatus eat.
 Nos memoris merito veneramur munere pennæ
 In nostram per Te commoda facta Scholam.
 Commendandarum dixi quamplurima rerum
 Pondera. Spes Musa est maxima namque vicens.
 Posteritatem ornat, pubis qui pectora format.
 Venturus certas sicque habet orbis opes;
 Sive sacris cupiat stabiliri Ecclesia verbis,
 Seu, quibus nitatur, curia fulcra petat;

Sive malos fortis miles quærat in hostes,
 Consilia expectet seu bona pacis amor.
 Atque humeris equidem cuncti portamur ab unis,
 Nos solo inque tuo pectore cura sumus.
 Ad sunt sed summi quoque Numina summa Senatus,
 Si res maiorem sollicitaret opem.
 Sæpius ipse Patrum totus Tibi suaferat Ordo,
 Tantorum suavit sæpe Caputque virum.
 Confusus imprimis debet *Stegerus* haberi,
 Subditiique ingens fonsque valorque dati;
Stegerus justæ fax illustrissima Divæ,
 Totiusque urbis plenus amore Parens.
 Thomanæque equidem curis hic volvitur ædis,
 Vixitque in templi sancta salute salus;
 Prosperitas tamen & quandoque scholastica juncta est,
 Parnassique adiit vita benigna jugum;
 Seu pro deletis nova lumina danda Magistris,
 Discipulus functus seu tumulandus erat.
 Sed quid Te scribam nobis fecisse bonorum?
 Ante subit numerum grandis arena maris.
 Musarum prolem dilectam sistit alumnus.
 Inque istam fueras Tu pietate Pater.
 Quæ non in pueros fors tristitia mittit egenos?
 Protector fidus sed mala mœsta fugas.
 In tenebris spargis splendentia lumina Solis.
 Venturum lapsum firma columna tenes.
 In stimulos recreans sitientes profluis humor.
 In duram profers pabula grata famem.
 In morbis sanum procurant pharmaca corpus.
 In morte auxilium est vitæque sæpe tuum.
 Tumurus fueras tutus, securaque rupes.
 In Te ferratæ robora turris erant.
 Rectorum coleris factorum nobilis Autor.
 Te vitæ exitium laudo fuisse malæ.

Hæcque bona haud specie nudâ, non nomine fittis :
 Quod fueras, factò, munere, reque dabas.
 Curarum turbant igitur Tibi pondera somnum,
 Totum perque diem est sedula firma fides.
 Parva nec impendis Tu Te per tempora nobis,
 Per bis fers annos commoda pulchra novem:
 Ex quo miraculum virtutis grande benignæ
 In nostros largum prodigiumque Lares,
 Plane & Musarum novus *Adlershelmius* Atlas
 Lugenda ex mundo morte subactus abit ;
 Temporis usque novum coeperunt secula cursum,
 Centum post annos & nota prima fuit.
 Successore dato dona imò præbita crescunt,
 Teque bonum duplici commoditate probas.
 Ut Te namque habitus lectis affixerat æger,
 Ipse quidem affectu porro Patronus eras ;
 Pro Te qui capiat vegetâ sed mente labores,
 Arbitrio eligitur consilioque Patrum,
Baudisius, raræ rarum decus osque Themistos,
 Non temerandi unquam luxque Charisque fori.
 Hicque etiam nostrum feros sit Numen in annos,
 Et nunc ex thermis robora multa bibat!
 Inter fidereas gratæ at Tu fulgida flammæ,
Ryffeli, officium stella ita mentis habe.
 Non equidem meritis quadrant præconia clavis,
 Sed tamen obtulimus, quod dare Musa potest.
 Auri funereos proment & marmoris usus,
 Cætera, quorum ingens, Numina, visus honor.
 Nam Te, quæ magna est etiam, Prosapia, Diva,
 Dum mundum afficiet stirps generosa, colet.
 Ante alias urbes, & quo se Lipsia jactat,
 Mercurius pretio clara sepulchra feret.

